

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Tudor Agrici împotriva Ilincăi Ravliuc, intervenienți accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești și Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău

(stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, a pensiei de întreținere a soțului, a cheltuielilor suplimentare suportate în legătură cu tratamentul copilului minor)

și acțiunea reconvențională

Ilinca Ravliuc împotriva lui Tudor Agrici, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău
(stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a acestuia)

împotriva deciziei din 17 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-367/26

NR. PIGD 2-24149159-01-2ra-06052026

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. T. Balan)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, E. Bolocan, S. Vîșcu)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 decembrie 2024, Tudor Agrici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ilincăi Ravliuc, cu participarea intervenienților accesorii Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Ciocana, municipiul Chișinău, solicitând stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, împreună cu tatăl său, încasarea de la pârâtă a pensiei de întreținere pentru copil în cuantum de 5 000 lei lunar, începând cu 20 noiembrie 2024 și până la atingerea majoratului, a pensiei de întreținere în beneficiul său în cuantum de 2 000 lei lunar până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru tratamentul copilului.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, începând cu anul 2021, s-a aflat în relație de concubinaj cu pârâta, iar din această relație, la 6 septembrie 2023, în orașul *****, *****, s-a născut copilul minor *****. După naștere, copilul a locuit împreună cu ambii părinți în Londra și se află la evidența medicului de familie din această localitate.

3. Reclamantul a menționat că la 28 decembrie 2023 a revenit împreună cu pârâta și copilul în Republica Moldova, iar la 9 ianuarie 2024 s-a întors singur în Marea Britanie, unde dispunea de o sursă stabilă de venit pentru întreținerea familiei. Ulterior, a revenit în țară la 14 mai 2024 și a plecat din nou în Marea Britanie la 23 mai 2024.

4. În perioada în care se afla la distanță și monitoriza copilul prin intermediul unei camere video instalate în locuință, a observat semne de violență asupra acestuia și comportamente agresive ale pârâtei față de minoră. De asemenea, a indicat că, la 10 iulie 2024, copilul a fost internat în spital în stare gravă.

5. Acesta a invocat că, prin dispoziția primarului comunei ***** nr. 53-b din 18 noiembrie 2024, copilul a fost plasat de urgență în Centrul municipal pentru reabilitarea copilului de vârstă fragedă, iar prin dispoziția nr. 54-b din 20 noiembrie 2024 a fost reintegrat în familie. Totodată, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 noiembrie 2024, au fost aplicate măsuri de protecție în

privința copilului minor în legătură cu pretinse acte de violență fizică și psihică exercitate de părântă.

6. Având în vedere vârsta fragedă a copilului și circumstanțele invocate, stabilirea domiciliului minorei împreună cu mama sa ar fi contrară interesului superior al acesteia. Totodată, a arătat că dispune de condiții locative atât în Republica Moldova, cât și în Marea Britanie, este încadrat în câmpul muncii și realizează venituri suficiente pentru întreținerea copilului.

7. De asemenea, a solicitat recuperarea cheltuielilor suplimentare suportate pentru tratamentul copilului, precum și încasarea unei pensii de întreținere în beneficiul său până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

8. La 29 ianuarie 2025, Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

9. În motivare, acesta a susținut că pretenția privind încasarea pensiei de întreținere în beneficiul reclamantului nu poate fi admisă, întrucât dispozițiile art. 82 lit. c) din Codul familiei sunt aplicabile exclusiv soților aflați într-o căsătorie înregistrată, iar părțile s-au aflat în relații de concubinaj.

10. Totodată, a susținut că, după revenirea în Republica Moldova la sfârșitul anului 2023, pârâta a locuit împreună cu copilul minor la domiciliul părinților săi din s. *****, com. *****, mun. *****, în timp ce reclamantul locuia în s. *****, r-nul *****.

11. Referitor la pretinsele acte de violență invocate de reclamant, a susținut că acestea nu sunt susținute prin probe concludente, nefiind prezentate înregistrări video sau alte mijloace de probă care să confirme aplicarea unui tratament degradant față de copil. Totodată, a menționat că instalarea camerei de supraveghere în locuință ar fi avut loc fără acordul proprietarilor acesteia.

12. În lipsa unor acte medicale care să confirme existența și gravitatea leziunilor pretins suferite de copil. În opinia sa, certificatul medical prezentat de reclamant nu demonstrează existența unor leziuni corporale și nu poate constitui o probă suficientă a acuzațiilor formulate.

13. Totodată, afirmațiile reclamantului privind existența unor condiții locative și financiare adecvate pentru creșterea copilului, arătând că acesta nu a prezentat probe suficiente privind veniturile sale, condițiile de trai din Republica Moldova sau Marea Britanie și nici acordul proprietarilor locuinței din s. Drăgușenii Noi pentru stabilirea domiciliului minorului la acea adresă.

14. La 14 februarie 2025, Ilinca Ravliuc a depus cerere reconvențională împotriva lui Tudor Agrici, cu participarea intervenientului accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, municipiul Chișinău,

solicitând stabilirea domiciliului copilului minor *****, născută la *****, împreună cu mama sa, încasarea de la Tudor Agrici a pensiei de întreținere pentru copil în cuantum de 4 020,20 lei lunar până la atingerea majoratului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

15. În motivarea acțiunii reconvenționale, aceasta a indicat că s-a aflat în relație de concubinaj cu reclamantul din anul 2021, iar din această relație, la *****, în *****, s-a născut copilul *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere transcris în Republica Moldova.

16. A menționat că, la 28 decembrie 2023, a revenit împreună cu reclamantul și copilul în Republica Moldova, stabilindu-se împreună cu minora la domiciliul părinților săi din s. *****, com. *****, mun. *****, în timp ce reclamantul locuia la părinții săi în s. *****, r-nul *****. Potrivit acesteia, relația de concubinaj s-a destrămat ca urmare a neînțelegerilor dintre părți și a comportamentului violent și neadecvat al reclamantului.

17. Pârâta a susținut că, de la nașterea copilului și până la 20 noiembrie 2024, minora s-a aflat permanent în grija sa, beneficiind de condiții adecvate de trai, creștere și educație. A arătat că locuiește împreună cu părinții săi într-o casă de locuit cu suprafața de aproximativ 180 m.p., unde dispune de cameră separată pentru ea și copil, iar părinții săi și-au exprimat acordul pentru locuirea permanentă a acestora în imobil.

18. Totodată, a indicat că beneficiază de sprijin material și financiar din partea părinților săi, care sunt angajați în câmpul muncii și pensionari, asigurând condițiile necesare pentru întreținerea și educarea copilului. A susținut că toate cheltuielile aferente creșterii și întreținerii minorei au fost suportate de ea și familia sa, în timp ce reclamantul nu ar fi contribuit în mod efectiv la întreținerea copilului.

19. În susținerea poziției sale, a invocat raportul psihologic nr. 20/25 din 4 februarie 2025, potrivit căruia stările de stres și depresie funcțională pe care le-a traversat au fost generate de relațiile tensionate cu reclamantul, lipsa sprijinului moral și financiar și temerea că îi va fi luat copilul. Conform concluziilor raportului, la momentul examinării aceasta manifesta un comportament adecvat, stabilitate emoțională și capacitate corespunzătoare de adaptare socială, fără semne de agresivitate sau tulburări psihice. De asemenea, a prezentat certificate eliberate de instituțiile medicale competente, din care rezultă că nu se află și nu s-a aflat la evidență psihiatrică sau narcologică.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

20. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 05 iunie 2025, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Tudor Agrici împotriva Ilincăi Ravliuc privind stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere. S-a

stabilit domiciliul copilului minor *****, născută la *****, împreună cu tatăl său, Tudor Agrici, și s-a dispus încasarea de la Ilinca Ravliuc în beneficiul acestuia a pensiei de întreținere pentru copil în cuantum de 3 000 lei lunar, începând cu 23 decembrie 2024 și până la atingerea majoratului de către minoră. Au fost încasate de la pârâtă în beneficiul reclamantului taxa de timbru și taxa de stat în sumă totală de 400 lei, precum și taxa de stat în beneficiul statului în cuantum de 1 489,96 lei aferentă pretenției privind pensia de întreținere. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

21. A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Ilinca Ravliuc privind stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu mama și încasarea pensiei de întreținere.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

22. La 10 iunie 2025, Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 iunie 2025, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Tudor Agrici și admisă integral acțiunea reconvențională înaintată de Ilinca Ravliuc.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

23. Prin decizia Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025, apelul declarat de Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 iunie 2025.

24. Instanța de apel a stabilit că Tudor Agrici și Ilinca Ravliuc s-au aflat în relație de concubinaj, iar din această relație s-a născut copilul minor *****. Din materialele cauzei rezultă că, după revenirea în Republica Moldova, copilul a locuit împreună cu mama sa, iar ulterior, în urma măsurilor de protecție dispuse de autoritățile competente, a fost reintegrat în familia tatălui.

25. Din probatoriul administrat, instanța de apel a reținut că, la 16 noiembrie 2024, organele de poliție au fost sesizate de Tudor Agrici cu privire la acte de violență exercitate asupra copilului minor. În urma verificărilor efectuate și a examinării secvențelor video prezentate la dosar, s-a constatat că Ilinca Ravliuc a aplicat lovituri copilului, cauzându-i dureri fizice. Totodată, prin dispoziția primarului comunei *****nr. 53-b din 18 noiembrie 2024, copilul a fost plasat de urgență într-un centru specializat, iar prin dispoziția nr. 54-b din 20 noiembrie 2024 a fost reintegrat în familia tatălui. De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 noiembrie 2024, au fost aplicate măsuri de protecție în favoarea copilului minor și a tatălui acestuia.

26. În aplicarea art. 3, 9 și 18 din Convenția cu privire la drepturile copilului, art. 58 și art. 63 din Codul familiei, precum și a art. 8 și 9 din Legea nr. 370/2023

privind drepturile copilului, instanța de apel a subliniat că, în cazul părinților care locuiesc separat, domiciliul copilului minor se stabilește exclusiv prin prisma interesului superior al acestuia, avându-se în vedere siguranța, stabilitatea emoțională, relațiile existente cu fiecare părinte și capacitatea acestora de a asigura condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

27. Instanța de apel a constatat că avizul-concluzie al Structurii Teritoriale de Asistență Socială Hîncești confirmă faptul că Tudor Agrici dispune de condiții locative corespunzătoare și de resursele necesare pentru îngrijirea copilului, fiind implicat activ în creșterea și asigurarea bunăstării acestuia. Totodată, autoritatea tutelară a apreciat că menținerea domiciliului copilului împreună cu tatăl corespunde interesului superior al minorei.

28. De asemenea, instanța de apel a reținut că avizul Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Ciocana relevă existența ordonanțelor de protecție emise împotriva Ilinței Ravliuc și necesitatea ca soluția privind domiciliul copilului să fie adoptată exclusiv prin prisma interesului superior al acestuia.

29. Instanța de apel a respins argumentele apelantei potrivit cărora actele de violență nu ar fi fost dovedite, reținând că acestea sunt confirmate prin înregistrările video examinate, prin materialele cauzei și prin explicațiile date în fața instanței de fond. Totodată, a subliniat că starea de stres, oboseala sau conflictele dintre părinți nu pot constitui justificări pentru exercitarea violenței asupra unui copil de vârstă fragedă.

30. Cu referire la raportul psihologic prezentat de Ilinca Ravliuc, instanța de apel a apreciat că acesta nu infirmă constatările privind comportamentul manifestat față de copil și nu este apt să răstoarne concluziile instanței de fond. Chiar dacă raportul relevă existența unei stări de stres și depresie funcțională, aceste circumstanțe nu înlătură obligația părintelui de a asigura copilului un mediu sigur, stabil și lipsit de orice formă de violență.

31. Prin urmare, instanța de apel a reținut că stabilirea domiciliului minorei Alisa Ravliuc cu tatăl Tudor Agrici corespunde interesului superior al copilului, asigurându-i protecția, stabilitatea și condițiile necesare dezvoltării sale armonioase, iar pensia de întreținere în sumă fixă de 3 000 lei lunar este rezonabilă și justificată, având în vedere obligația ambilor părinți de a contribui la întreținerea copilului minor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 24 aprilie 2026, Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Tudor

Agrici, iar acțiunea reconvențională înaintată de Ilinca Ravliuc să fie admisă integral.

33. Ulterior, la 14 iulie 2026, Ilinca Ravliuc a depus o cerere de recurs concretizată, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025 și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel.

34. În esență, în argumentarea recursului, recurenta a invocat temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate în cauză.

35. Recurenta a susținut că instanțele au acordat o valoare determinantă unor mijloace de probă contestate, în special înregistrărilor video prezentate de intimat, actelor medicale și măsurilor provizorii de protecție, fără a verifica suficient legalitatea obținerii acestora, autenticitatea, integritatea și forța lor probatorie.

36. A menționat că instanța de apel nu ar fi răspuns efectiv criticilor formulate în apel privind instalarea camerei video într-un spațiu privat, lipsa verificării autenticității înregistrărilor, caracterul neuniform al actelor medicale, lipsa unor concluzii medico-legale certe privind mecanismul leziunilor copilului, precum și caracterul provizoriu al ordonanțelor de protecție și al actelor administrative emise în regim de urgență.

37. Recurenta a mai invocat faptul că instanțele ar fi transformat măsurile provizorii de protecție într-o prezumție de culpă pe fond, fără a efectua o analiză comparativă, actuală și completă a posibilităților parentale ale ambilor părinți, astfel cum impune art. 63 din Codul familiei.

38. Totodată, a susținut că raportul psihologic prezentat în cauză a fost valorificat selectiv, fiind reținute doar elementele defavorabile, fără a se ține cont de concluziile privind starea sa actuală, comportamentul adecvat, lipsa agresivității și inexistența evidenței psihiatrice sau narcologice.

39. De asemenea, a susținut că instanțele nu au examinat cu aceeași rigoare situația tatălui și nu au acordat importanța cuvenită continuității îngrijirii materne, mediului familial oferit de bunicii materni și impactului separării copilului de mamă la o vârstă fragedă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

41. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

42. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

43. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

44. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

45. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 17 decembrie 2025, decizia integrală fiind comunicată participanților la proces la 02 martie 2026 (f.d.68, vol. II). Prin urmare, Completul de judecată constată că recursul declarat la 24 aprilie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că prevederile Codului de procedură civilă consacră nu doar caracterul nedeolutiv al recursului, ci și un standard de seriozitate privind invocarea unor încălcări esențiale de drept material și procedural, capabile să conducă la răsturnarea deciziilor instanțelor de apel.

47. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de

procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate.

48. Din analiza recursului declarat rezultă că recurenta a invocat drept temei de admisibilitate cel prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a pronunțat o soluție arbitrară, întemeiată pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate în cauză.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că nu orice dezacord cu soluția instanței de apel echivalează cu existența unei hotărâri arbitrare sau cu o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Or, instanța de apel a examinat în mod detaliat circumstanțele relevante cauzei, inclusiv înregistrările video, actele medicale, măsurile de protecție dispuse de autoritățile competente, avizele autorităților tutelare și celelalte probe administrate, explicând motivele pentru care a concluzionat că stabilirea domiciliului copilului minor împreună cu tatăl corespunde interesului superior al acestuia.

50. Totodată, instanța de apel a analizat criticile formulate de apelantă cu privire la actele de violență reținute în sarcina sa, raportul psihologic prezentat, precum și condițiile de trai oferite de fiecare dintre părinți, constatând că probele administrate confirmă existența unui mediu mai sigur și mai stabil pentru copil la domiciliul tatălui. În același timp, instanța a apreciat că împrejurările invocate de apelantă referitoare la starea sa psihologică și la sprijinul oferit de bunicii materni nu sunt de natură să răstoarne concluziile desprinse din ansamblul probatoriu.

51. În acest context, instanța de apel a efectuat o evaluare complexă a tuturor probelor administrate, oferind argumente suficiente cu privire la relevanța și forța probatorie a fiecăreia dintre acestea și explicând de ce soluția adoptată răspunde interesului superior al copilului.

52. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile. Iar, recurenta a formulat doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursul în limitele stricte ale art. 432 din Codul de procedură civilă, acesta trebuie considerat vădit neîntemeiat.

53. Din considerentele menționate, Completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

54. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ilinca Ravliuc, reprezentată de avocatul Nicanor Conoval.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat